

какъвъ видъ развратность, грабежъ, злодѣяніе и найсѣтнѣ поискалъ да възвърне и новопокръстенныя народъ пакъ въ язычество. Заради това Борисъ го свали отъ прѣстола, извади му очи-тѣ и хвърли го въ тъмницѣ, а на нѣгово мѣсто постави Симеона, комуто послѣ откакъ даде приличны-ты си отеческы сѣвѣты и наставленія, върна ся пакъ въ манастиря, дѣто си почина въ 907 год.

9)

СИМЕОНЪ.

Въ 888 г. Кога прѣдаде Борисъ правленіе-то на сына си Симеона, Българска-та Държавя ся простирала отъ великѣ или Българскѣ Моравѣ до устие-то на Дунава и оттукъ по всеичко-то Черноморско прибрѣжіе до Бургазскый заливъ, по чясть отъ сѣвернѣ Тракіѣ, почти по цѣлѣ Македоніѣ до рѣкѣ Ибаръ, по горнѣ Албаніѣ и по земи-ты въ Влашко и Паноніѣ. А всеичко това пространство на Българско-то Царство дѣлило ся на десять голѣмы области или Господарства, отъ които едно было въ Влашко; двѣ въ Сърбіѣ и Кроациѣ, едно въ Паноніѣ (отвѣдъ Дунава); другы двѣ былы въ населены-ты страны отъ сѣщы Българи, въ Паноніѣ (отсамъ Дунава); едно въ Албаніѣ и едно въ Загорѣ; а пакъ осталь-ты двѣ былы въ истѣ-тѣ Българіѣ. Управители-ти на тыя области сѣ ся наричали господаре, а ако пролеходили отъ царскѣ крѣвь — князове. Всяко Господарство ся дѣлило на уряды или окръгы. За всеичкы-ты Господарства имало е въ Българіѣ единъ върховенъ Господарственъ сѣвѣтъ, съставенъ